

RUSKI INWALID

PIĄTEK.

23 Lipca 1820 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: z Moskwy. Wiadomości Zagraniczne: Francja. Angliia. Hiszpania. Rozmaitości.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

z Moskwy, 17 Lipca.

Wczora o godzinie 8 w wieczor przybył do stolicy tutejszey N. Cesarz JMśc i był spotkany przez władze cywilne i wojskowe, a lud tłumami zgromadzony napełniał powietrze radośnemi okrzykami. Tak prowadzony N. Pan aż do Kremła spotkany tam był przez Jenerał Gubernatora tutejszego, a u weyścia do katedry ś. Zofii powitał Cesarza JMści, Nayprzewielebniejszy *Serafim* Metropolita Moskiewski. Wieczorem całe miasto było oświecone. Dzisiaj zrana Cesarz JMśc znajduje się na popisach woyska; na obiedzie będzie miał u siebie rozmaite tak cywilne iak wojskowe znakomite osoby, a wieczorem zaszyci obecnością swoją bal szlachecki.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA.

z Paryża, 11 Lipca.

Gdy Jenerał *Eblé* był gubernatorem *Magde-*

burga, miasto wyznaczyło mu 24,000 franków na potrzeby domowe; lecz tego nie przyjął. Proszono go, aby te pieniądze na co innego obrócił. Przeznaczył je na posag dla 12 ubogich panienek; nie chciał iednak, aby się to rozgłosiło. Zaproszono go na ich wesele. Wkrótce atoli odkryła się tajemnica tego daru bo obecny stary ienerał nie poymował się z radości. Umarł w odwrócie z Rossyi. Miasto *Magdeburg* w dowód wdzięczności za takie postępowanie, przestało popiersie iego pozostałej po nim wdowie.

ANGLIJA.

z Londynu 12 Lipca.

W przeszłą niedzielę iedziła Królowa konno w Heidpark, gdzie zebrato się koło niej niezmiernie wiele pospólstwa. Tegoż dnia wyjechała do *Barnes*, co w prabstwie sureyskiem, gdzie namięta sobie na lato dom wiejski.

Xiąże Kembridge przybył dnia wczorayszego z *Calais* do *Dover* na statku przewozowym

Król Jerzy. Powitano przybywającego Xiążęcia zwyczajnemi dla członków rodziny Królewskiej wystrzałami.

Król JMŚć powrócił już z krótkiej swojej podróży do stolicy tutejszey.

Słychać że i w Indiach wschodnich wprowadzona będzie nieograniczona wolność druku.

Według zapewnień jedney z gazet naszych, w *worku zielonym* ma być siedmdziesiąt aktów.

Bartolomeo-Bergami tak ważną teraz grający rolę w sprawie Królowey, pochodzi z szlachejnej i bogatej rodziny, która przez zbieg nieprzewidzianych okoliczności przyszła do ubóstwa. Związki małżeńskie trzech jego siostr, z znakomitami osobami, dowodzą że jego pochodzenie nie jest tak nikczemnem iak rozumiano przedtem. Starsza jego siostra jest w związku małżeńskim z hrabią *Oldi*, druga z Panem *Severgrini* pochodzącym z jedney z najstarszych i najznakomitszych rodzin w *Cremone*; trzecia zaś jest zaślubiona Panu *Martini de Lodi* bratu niegdyś sekretarza stanu w *Padwie*. *Bartolomeo Bergami* starszy w rodzinie swojej, poświęcił się był służbie wojskowej i w roku 1812—13—i 14; znajdował się w głównym sztabie Hrabiego *Pino*, w obowiązku gońca gabinetowego; co potwierdza świadectwo dane mu w *Medyolanie* przez Jenerała *Galimberti* pod datą 1 listopada z podpisem samego Hrabiego *Pino*. Królowa terazniejsza Angielska a wtenczas Xiężna *Wallii* przyjęła go do usług swoich, a wkrótce obszerne tego człeka znajomości, zwróciły na się uwagę N. Pani.—Na samprzód zrobiła go byłą swoim koniuszym, a potem szambelanem. Nadto kupiła mu baronat w *Sycylii*, wystarała się rozmaitych orderów. Słowem uczyniła wszystko co tylko mogła dla okazania mu wdzięczności, za jego usługi, gorliwość i przywiązanie ku iey osobie.

Podróż N. Pani iak wiadomo trwała dość długo. Z *Jenui* wyjechała na wyspę *Elbę*; z tamtąd do *Sycylii*; później do prowincyi *barbaryjskich*; Nakoniec do *Palestyny* do *Jerozolimy*, i do ruin *Kartageny*, *Itaki* i *Aten*. W czasie tej podróży N. Pani nieraz dawała do wody swej wspaniałości i miłości bliźniego. — Za powrotem z *Lewantu* Królowa wzięła na służbę jeszcze dwóch braci i jedną siostrę *Bergami*. *Bartolomeo* towarzyszył N. Pani aż do *St Omer*, z kąd powrócił do żony swojej mieszkającej we *Włoszech*. Ma on przy sobie córeczkę 7mioletnią, niezmiernie miłe dziecko które i Królowa bardzo lubiła. — *Bartolomeo-Bergami* ma kolor twarzy smugławy, czarne

oczy, spótyrzenie marsowe; lecz powierzchowność nader przyjemną. Wzrost iego jest 5 stop i 11 cali—Nosi wielkie wąsy i bakębardy.

Według niektórych gazet ten Pan *Bartolomeo Bergami* niczem innem nie jest iak—Hrabią *Oldi* przebraną! Dodają nawet że już się znajduje w *Anglii* i czeka tylko zręczności aby zawstydzić oskarżycieli Królowey przez wyjawienie publiczne pici swojej.

W Sobotę przybyło tu 12 *Włochów* mających być świadkami w sprawie przeciwko Królowey. Między nimi było dziesięć okrytych łachmanami; jeden tylko przystojniey cokolwiek był ubrany, i był iak słychać gońcem. Jest także między nimi kobieta, mająca postać służącej z domu porządnego.—Skoro tylko do wiadano się w przeszły piątek, że ci podróżni przybyli do *Dower*, pospólstwo zgromadziło się tłumem koło domu komory celney, gdzie przeglądano ich rzeczy, straszną podniosło wrzawę i niezmiernie łajało przybylców, a nawet chciało wcisnąć się do domu; lecz zwierzchność miejscowa przed sięwzięła środki, celem usmierzania tych nieładów. *Włosi* odprowadzeni zostali do oberży nazwanej *Miasto Paryż*, pod znaczną zastoną wojska. Ztem wszystkiem rozbukane pospólstwo przedzierając się przez wojsko, ciskało kamieniami i błotem, biło kiyami *Włochów*, wołając: „*Niech żyje Królowa angielska, kaleczcie i zabijajcie, tych potwarców niegodziwych!*” Niektorzy z tych *Włochów* dosyć ciężkie odnieśli rany, a jednemu twarz zupełnie zbito. Chciano ich odprawić do *Londynu* w poiezdzie pocztowym, który już stał zaprzężony, lecz lud otaczał ciągle oberżę i ciągle wołał: „*Kaleczcie i zabijajcie potwarców.*” Dopiero w nocy kiedy się pospólstwo cokolwiek usmierzło wyprawiono świadków pomienionych do *Londynu* gdzie stanęli w piątek w nocy w trzech pojazdach pocztowych. Skoro stanęli w *Londynie*, wypytawali się o mieszkaniu Pana *Cook*, który iak wiadomo był posłem w *Medyolanie*. Uważano że podczas zamieszania w *Dower*, kobiety nawięcej dokazywały.

Powiadają że i Królowa pisała także więcej iak do sta rozmaitych osob do *Włoch*, prosząc aby były świadkami z iey strony. Trzech wiernych iey sług pojechało już tam celem sprowadzenia tych świadków.

HISZPANIA.

z *Madrytu*, 25 Czerwca.

Wojsko portugalskie stanęło od *Elvas* do *Almeida*. Jest to, iak się zdaie, środek ostróż-

ności. Słychać, iż rząd nasz domaga się obiaśnienia w tej mierze.

Maytkowie w *Kadyxie* podali rządowi przełożenie względem wstrzymaney im płacy. Mówią, iż wszyscy oficerowie wysiedli na ląd z okrętów, i nie chcą odbywać służby. Na fregacie *Diana* chciano ukarać pewnego maytka, czemu się inni towarzysze jego oparli, i zamknawszy kapitana, sprowadzili fregatę do portu *Kadyzskiego*.

ROZMAITOŚCI.

Wyimek z Wileńskich Brukowych wiad.

O E d u k a c y i.

Muszę cokolwiek powiedzieć o edukacyi mieszkańców podziemnych, których najlepiej wypadałoby nazywać *Wydrążenie - ziemcami*, i rozumiem, że wyraz, który teraz proponuję, wejdzie w używanie, aby go tylko użył choć jeden poeta miarowy; tym czasem niech się nazywają iak chcą, a ja będę o nich mówił. Dam poznać sposób wychowania dzieci, a zład łatwo każdy ich obyczaje osądzi—We wszystkich narodach, u których byłem, iednostayny mają sposób edukacyi; różni się ona tylko stanem rodziców (bo trzeba wiedzieć, że i tam są stany). Kiedy się dziecko urodzi, cieszą się rodzice, że dostali potomka, a sąsiedzi, że będzie uczył; iakoż powszechnie nazajutrz zieżdżają się goście, idzie rzesista kolej, za nią następują prorocztwa: biedne to już dziecie, albo złe bardzo wino, kiedy go minie mitra, (a tylko na kasztelanii osiadzie; radość z prorocztwa popędza koleie; powstaie gwar, zamieszanie, a czasem i bitwa: a tak oyciec i całe sąsiedztwo dla tego tracą zmysły, że się rozumny człowiek narodził.—Ten rodzaj witania nowego gościa zachowuje się w tak nazwanych średnich domach, to jest u szlachty z mniejszą intratą; u panów zaś przeciwnie, urocna cichość panuje; kilkunastu doktorów, tyluż chirurgów i t. d. stoi w oczekiwaniu wielkiego zdarzenia—Stało się—oyciec bardzo poważnie odbiera wiadomość; wnet służebnicy na palcach otaczają kolebkę wznoszą się wonie. Tak właśnie niegdyś poganie kurzyli swoim bałwanom—W kilka tygodni po urodzeniu, już matka krząta się koło edukacyi dziecięcia, już napina tamburek, zasiada przed nim, i wyszywa piękne sukienki, lub koronki do poduszeczek; nie śpią panny służące sporządzając garderobę. Tak ważne zatrudnienia trwają szasem parę tygodni: co zależy zupełnie od tego iak

matka mieszka, na wsi lub w mieście. Przez cały ten czas mama nawiedza dziecko tyle razy na dzień, ile razy będzie skończony nowy kapturek, lub sukienka; bierze je na ręce, nosi do zwierciadła, przymierza sukienki; a wśród tej zabawy odbiega powoli próżność, odywa się przeznaczenie matki, i kwadrans upływa iey w pieszczotach, i ukontentowaniu wewnętrznym, w jakim niegdyś dobre prababki cały swój czas bez nudy spędzały—Ale bo też prababki nie miały tylu zatrudnień, ile ich prawuuczki; nie mieszały się bowiem w intrzygi dworskie, i inne tym podobne, pilnując tylko gospodarstwa domowego, i pielęgnowania dzieci. Terazniejsze zaś mamy, iak skoro nacieszą się piękrzeniem kolebki, przypominają sobie, że tyle ważnych obowiązków poświęciły dla iednego dziecięcia; pamiątka tylu opuszczonych balów i strojów pokrzepia ich odwagę, i podnosi aż do heroizmu wyrzeczenia się dziecięcia, i polecenia go w ręce naiemney kobiety.—Polki, które to czytać będą, nie uwierzą mi, i może mię nazwą kłamcą lub myśliwym; ale czyż wszystkie kobiety na świecie mają mieć też same z niemi zalety—Tak przyiąwszy opuszczone dziecko naprzód ochmistrzyni czy nianka skrupie, i wkłada do iakiegoś kiwańcego się łóżka, iak mówią, dla odzwyczajenia go od płaczu: zwyczaj ten nastał od momentu, w którym matki przestały trudnić się niemowlętami: iestem i ja tegoż zdania: bo zkądżeby nastał zwyczaj wiązania ich iak baranów, jeżeli nie dla uniknienia konieczney czuności: iakoż nieraz widziałem iak spowite dzieci wisały zaczepione na ćwieku, gdy piastunka zatrudniała się na wschodach polityką. Po dwóch latach rozwiązuia dziecko, i wkładają mu na ramiona leyce, które paskami zowią, lub wsadzaia do stołka o kilku kółkach, aby się uczyło chodzić. Sposob ten przedziwnie się udaie, i zwykle dzieci tak uczone, w piątym lub szóstym roku, mogą już nie źle przeysdż wkoło pokoju, trzymając się ścian. Gdy dzieci do tego wieku przychodzą, stara się ochmistrzyni zaszczerpić w nich pierwsze moralne wyobrażenia, i dobre skłonności. Wiadomo, że dzieci są bardzo ciekawe, i rzeczy każdej zbliżka przypatrzeć się żadaia: gdzie zatem matki trudnią się niemi, tam powszechnie zbliżają ie do przedmiotów ciekawosci, i tłumaczą iak umieia: inaczej postępuia piastunki, chcąc raczeer odzwyczaić od ciekawości, która iest pierwszym gradusem do piekła, w tym celu, albo może i bez celu, straszą dzieci, tym przed-

miotem, który chcą rozpoznać, i tak naprzykład żąda dziecko przypatrzeć się paiałkowi: nie patrz się, woła piastunka, paiałk kasa; toż samo dzieje się z żukami, kotami i t. d. Dla tego też uważałem, że w tym kraju ludzie nawet doyrzali boją się paiałków, a mdleją na widok kota; co uczeni tłumaczą przez antypatyę. Nie mniej przedziwnie sposobią dzieci do przytomności umysłu: zdarza się często, że dziecko upadnie i stłucze się; ochmistrzym boją się, aby ią o niedbałość nie posądzono, namawia je, aby nic o tem nie mówiło przed papą lub mamą. Kiedy w takim razie nawiedzą rodzice: piastunka uprzedza dziecko, mówiąc: „Panicz, lub panienka, grzeczni dziś bardzo byli.“ Rodzice ściskają paniątko, które postrzegając, że się kłamstwo dobrze powiodło już drugi raz samo spotyka temi słowy: „Jam dziś był grzeczny“—z kąd nowe ukontentowanie i nowy powód do zmyślania. Ztąd też dzieci mało mają zaufania w rodzicach, a w dalszym życiu wielką ochotę do zmyślania i kłamstwa. Za wykroczenie lub swawolę gromią dzieci arcy zabawnie: ile razy zdarzy się im przewinąć, ochmistrzyni krzyczy na wychowanka z gniewem: „Poczekaj chłopczel! zaraz ty będziesz uczył się czytać“ na dziewczynę zawoła, zaraz ci poodbieram twoje lalki—Jak sobie przypominam podobnie karać dzieci chłopki w moiej oyczyźnie mówiąc: „Cyt, cyt, pan ciebie zięć; ale bo też w moim kraju chłopki są bardzo przywiązani do swoich panów.—Nie mogę pominąć środków, iakich używają do nadania dzieciom pewnego hartu duszy, który powszechnie późnziej na upor się zamienia. Bierze ochmistrzyni coś błyszczącego, lub kawał placka i drażni się z wychowancem, raz mu podając, i znów odejmując; dziecko rozdrażnione wrzeszczy przeraźliwie, a czasem dostaje konwulsy. Wtenczas zatrwożona piastunka, oddaniem żadanego przedmiotem wraca spokojność, i daie gruntowną naukę uporu. Lekcyje podobne są nayeściej skutkiem dobrego humoru piastunki. — Tak dziecko dochodząc do lat siedmiu, już ma zaszczone, gust do nauk, stałość charakteru, wzgardę ciekawości, i przezorny sposób myślenia: te wszystkie nauki kończy ochmistrzyni, nadając mu trochę wiadomości. W tym

celu, w czasie wieczorów zimowych, zgromadzi się kobiety służące do pokoju panięcia; a sama piastunka, lub która z panien, rozpoczyna historię. Tam nauczy się wychowaniec wielu zdarzeń bazyliżkowych; dowie się o gryfach, ludożercach, a nayeściej o upiorze, który głowę nosi pod pachą, gubi ią czasem gdy kogut nie w porę zapieie. Idą potem na plac sny panięcia z tłumaczeniem, a niekiedy i prawdziwe historie. Słyszałem sam: iak; iedna piastnuka wykładała dziecięciu dzieje naszych krajów, i króla Nabuchodonozora ożeniła z Rzepichą, z tego związku wywiodła Batorego, który za iey czasów dowodził konfederatom Barskim — Po ienney i drugiey podobney lekcyi o upiorach, dziecko lęka się spać samo iedno, a ochmistrzyni bierze ie do swego łóżka... Uważałem że ludzie dorodni i bardzo rozsądni, lecz którzy przez ten rodzaj edukacyi przechodzili, zachowali iey pamiętkę; i ile razy zdarzało się im przechodzić koło cmentarza, nigdy kapelusza na głowie utrzymać nie mogli. — Koło tego czasu mama częściej ziawiać się poczyną, i przynosi dziecięciu cukrowe litery, na których uczy ie czytać; pospolicie iednak aż w szkołach lub przy guwernerze zacznie sylabizować, eboć kilkanaście alfabetów z mamą poziała. Czasem też mama przywodzi z sobą sąsiadki; wnet z rąk do rąk paniątko przechodzi; każda ie chwali swoim sposobem. Panicz ładny, i rozumny chłopiec; panienka będzie zwodziła chłopców. — Widziałem sam iak iedna dama w podobnem zdarzeniu zaniósła małą dziewczynkę do lustra, i mawiała: „Zosiu, iak ty ładną iesteś, iakie masz czarne oczki! oy będąż za tobą szaleć chłopcy, będziesz ich do woli zwodzić.“ Dziewczynka z instynktu uśmiechała się; a ia przysięgałbym, że się w niey pierwszy raz odezwała miłość własna; i to było dziełem przyjaciółki mamy. Lecz matka sama pospolicie wyieżdża na popis z dowcipem dziecięcia, i chociaż to gadać ieszcze nie umie, już wielki ukazuje dowcip: iedna mama kazała mi wierzyć, że iey synek ma wielką skłonność do rozumu, dla tego, że często palec do gęby wkłada.—

(Dokończenie nastąpi).

W PETERSBURGU.

w drukarni wojenney Głównego Sztabu JŁGO CESARSKIEY MŚCI.